

N:o 11.

Ank. till Riksd. kansli den 26 april 1888, kl. 6 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes dels skiljaktiga beslut rörande 78:de punkten af bevillningsutskottets betänkande n:o 8, angående ännu oafgjorda delar af tullbevillningen, dels återremiss i vissa delar af samma betänkande.

Enligt bevillningsutskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva kamrarne i afseende å vissa delar af utskottets betänkande n:o 8, angående ännu oafgjorda delar af tullbevillningen, fattat skiljaktiga definitiva beslut, hvarjemte åtskilliga hemställanden i betänkandet blifvit af endera kammaren eller begge till utskottet återförvisade; och får utskottet nu i anledning deraf dels till kamrarne inkomma med förslag till sammanjemkning af de olika meningar, hvilka utskottet ansett böra sammanjemkas, dels afgifva det utlåtande i öfrigt, hvartill kamrarnes beslut om återremiss föranleda.

1:o.

I 18:de punkten hade utskottet hemställt, att Riksdagen måtte besluta, att rubriken »böcker» i tulltaxan skall erhålla följande förändrade lydelse:

Bih. till Riksd. Prot. 1888. 5 Saml. 1 Afd. 10 Häft.

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kr.	ö.
<i>Böcker:</i>			
på svenska språket tryckta:			
oinbundna äfvensom <i>Boktryck</i> , ej specificerad 1 kilogram	—	25	
bundna:			
i band af papper eller cloth utan guldsnitt:			
biblar och psalmböcker	1 kilogram	—	50
andra slag	1 kilogram	1	—
i andra band	1 kilogram	2	—
på främmande språk tryckta samt med upphöjda bokstäfver till begagnande af blinda	—	<i>fria.</i>	
med inbundet rent eller linieradt papper	1 kilogram	—	25

Ifrågavarande punkt har af båda kamrarne blifvit till utskottet återremitterad, hvilken återremiss, enligt hvad den i frågan förda diskussionen gifver vid handen, hufvudsakligen skett på den grund, att man ansett de af utskottet föreslagna bestämmelserna komma att menligt inverka på den literära samfärdseln emellan Sverige och Finland, för hvilken samfärdsel några hinder icke borde finnas med afseende å vare sig återkommande svenska eller hitkommande finska tryckalster, så väl bundna som oinbundna. Till följd häraf och med anledning af en till utskottet öfverlemnad, förnyad framställning från Sveriges bokbindarefackförening, i hvilken framställning tjugua-åtta olika bokförläggare instämt, får utskottet nu hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att rubriken »böcker» i tulltaxan skall erhålla följande förändrade lydelse:

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kr.	ö.
<i>Böcker:</i>			
på svenska språket tryckta:			
oinbundna äfvensom <i>Boktryck</i> , ej specificerad —	—	<i>fria.</i>	
bundna:			
biblar och psalmböcker:			
i band af papper eller cloth utan guldsnitt...	1 kilogram	—	50
i andra band äfvensom med guldsnitt	1 kilogram	2	—
andra slag	—	<i>fria.</i>	
på främmande språk tryckta samt med upphöjda bokstäfver till begagnande af blinda	—	<i>fria.</i>	
med inbundet rent eller linieradt papper	1 kilogram	—	25

2:o.

I 25:te punkten hade utskottet hemställt, att rubriken n:o 118 i tulltaxan måtte delas i två olika rubriker af följande lydelse:

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kr.	ö.
gamla och brukade husgeråds- eller andra lösörepersedlar, när de inkomma för sådana personers räkning, hvilka inflytta från utlandet eller vistats utomlands en längre tid, samt, efter det egaren på tro och heder afgifvit intyg, att han dem sjelf begagnat samt för eget bruk och icke i handelsafsigt infört, vederbörande tullkammare eller tullinspektion pröfvar dem icke öfverstiga egarens behof	—	<i>fria.</i>	
öfriga inkommande gamla och brukade husgeråds- eller andra lösörepersedlar, alla slag	100 kronor	15	—

Denna hemställan har Andra Kammaren bifallit, hvaremot Första Kammaren återförvisat punkten till utskottet.

Då Andra Kammaren redan i frågan fattat sitt beslut, kan utskottet i anledning af återremissen icke vidtaga annan åtgärd, än att utskottet till Första Kammaren hemställer,

att kammaren ville fatta beslut beträffande utskottets ifrågavarande hemställan.

3:o.

I 48:de punkten hade utskottet hemställt, att tullen å tafflar och pianinon måtte från sitt nuvarande belopp, 60 kronor, höjas till 150 kronor, och tullen å flyglar från sitt nuvarande belopp, 100 kronor, höjas till 200 kronor, allt för ett stycke.

Hvad utskottet sålunda hemställt har af Andra Kammaren bifallits, hvaremot Första Kammaren till utskottet återförvisat punkten.

Då Andra Kammaren redan i frågan fattat sitt beslut, kan utskottet

i anledning af återremissen icke vidtaga annan åtgärd, än att utskottet till Första Kammaren hemställer,

att kammaren ville fatta beslut rörande utskottets ifrågavarande hemställan.

4:o.

I 51:sta punkten hade utskottet hemställt, att den under rubriken: Instrumenter i taxan förekommande Anm. a) skulle erhålla följande förändrade lydelse:

»Högst 2:ne stråkar, munstycken och så vidare må få åtfölja vid instrumentets förtullning. De öfriga äfvensom särskildt inkommande *delar af eller* tillbehör till instrumenter förtullas efter 15 procent af värdet».

Denna punkt hafva båda kamrarna till utskottet återremitterat. Under diskussionen rörande densamma blef det nemligen upplyst, att s. k. stomryggar till pianoinstrument redan för närvarande, på grund af en utaf kongl. generaltullstyrelsen den 4 juli 1882 meddelad resolution, tullbehandlas såsom fullfärdiga instrument. Antoges utskottets förslag, skulle alltså pianofabrikanterna i visst fall blifva sämre ställda, än de nu vore. Derjemte ifrågasattes, huru vida icke för delar till pianoinstrument en tull efter vikt vore lämpligare än en värdetull, enär de fakturor, som åtföljde dylika delar, ofta innehölle mindre tillförlitliga värdeuppgifter. I detta sistnämnda hänseende vill utskottet fästa uppmärksamheten derpå att omförmälda delar, som inkomma fastskruvade vid de lådor, i hvilka de äro inlagda, äro af så ömtålig beskaffenhet, att de, vid sitt upptagande ur lådorna för vägningen, lätt kunna skadas, medan deremot faran af missbruk med fakturorna icke kan anses synnerligen betydande, då värdet å dessa delar torde utan större svårigheter kunna af tullpersonalen bedömas. Utskottet anser följaktligen, att för tillbehör till pianoinstrument, så väl som till andra instrument, tullen bör bestämmas till ett visst belopp af värdet.

Då såsom tillbehör till ett pianoinstrument räknas mekanik, klaviatur och hammarlag, samt, enligt hvad utskottet inhemtat, stomryggar på grund af ofvanberörda resolution redan nu förtullas såsom fullfärdiga instrument, har utskottet funnit de i dess förslag till förändrad lydelse af ifrågavarande Anm. a) befintliga orden »delar af eller» böra utgå och i stället till rubriken »instrumenter» fogas en ytterligare anmärkning af det innehåll, att s. k. stomryggar till pianoinstrument, strängade eller osträngade, skola tullbehandlas såsom fullfärdiga instrument.

På grund häraf hemställer utskottet,

dels att den under rubriken »instrumenter» i tulltaxan förekommande Anm. a) måtte erhålla följande förändrade lydelse:

»Högst 2:ne stråkar, munstycken och så vidare må få åtfölja vid instrumentets förtullning. De öfriga äfvensom särskildt inkommande tillbehör till instrumenter förtullas efter 15 procent af värdet.»

dels och att till ifrågavarande rubrik måtte läggas jemväl den anmärkning, att s. k. stomryggar till pianoinstrument, strängade eller osträngade, skola tullbehandlas såsom fullfärdiga instrument.

5:o.

I 70:de punkten hade utskottet hemställt, att efter n:o 248 i nu gällande tulltaxa insattes artikeln bleckslagarearbeten med följande tullsatser, nemligen: för olackerade sådana 24 öre och för lackerade 35 öre, för 1 kilogram.

Båda kamrarne hafva till utskottet återförvisat denna punkt. Af den i ämnet förda diskussionen framgick, att återremissen skett i syfte att bereda utskottet tillfälle att taga frågan i förnyadt öfvervägande. Det anmärktes nemligen såsom en oegentlighet i utskottets förslag, att enligt detsamma förgyllda eller försilfrade bleckslagarearbeten, hvilka nu draga en tull af 70 öre per kilogram, skulle komma att förtullas med endast 35 öre per kilogram. Med vitsordande af denna anmärknings rigtighet får utskottet — och detta så mycket hellre som Riksdagen, i motsats till hvad utskottet föreslagit, förklarat råmaterialet till ifrågavarande slags bleckslagarearbeten, den med rent eller blyhaltigt tenn öfverdragna jernplåten, skola vara fri från tull — hemställa,

att hvad utskottet i 70:de punkten af dess betänkande n:o 8 hemställt måtte få förfalla.

6:o.

I 72:dra punkten hade utskottet hemställt, att Riksdagen måtte besluta, att rubriken n:o 250 i tulltaxan skall heta »förnicklade, polerade, lackerade, galvaniserade eller pläterade.»

Denna hemställan har Andra Kammaren bifallit, hvaremot Första Kammaren återförvisat punkten till utskottet.

Då Andra Kammaren redan fattat sitt beslut i frågan, kan utskottet i anledning af återremissen icke vidtaga annan åtgärd, än att utskottet till Första Kammaren hemställer,

att kammaren ville fatta beslut beträffande utskottets ifrågavarande hemställan.

7:o.

I 78:de punkten hade utskottet hemställt, att tullen å kaffe måtte nedsättas från sitt nuvarande belopp, 26 öre, till 12 öre samt tullen å kaffe, brändt, och alla till kaffesurrogat användbara brända växter från sitt nuvarande belopp, 35 öre, till 20 öre, allt för 1 kilogram.

Första Kammaren har bifallit denna hemställan, hvaremot Andra Kammaren afslagit såväl utskottets hemställan som de i ämnet väckta motionerna.

Utskottet, som jemlikt 63 § riksdagsordningen ansett sig böra åväga-bringa en efter utskottets åsigt möjlig sammanjemkning af dessa skiljaktiga beslut, får alltså hemställa,

att kamrarne, med frånträdande af sina förra beslut med anledning af utskottets i betänkande n:o 8, punkt 78, gjorda hemställan, nu må besluta, att tullen å kaffe skall nedsättas från sitt nuvarande belopp, 26 öre, till 19 öre samt tullen å kaffe, brändt, och alla till kaffesurrogat användbara brända växter från sitt nuvarande belopp, 35 öre, till 28 öre, allt för 1 kilogram.

8:o.

I 97:de punkten hade utskottet hemställt, att i tulltaxan måtte införas en ny rubrik af följande lydelse: »*Margarin* och *Margarin*smör; tullbehandlas såsom smör.»

Denna punkt har af Första Kammaren blifvit till utskottet återförvisad, hvaremot Andra Kammaren bifallit den i densamma gjorda hemställan.

Då Andra Kammaren sålunda redan fattat sitt beslut i frågan, kan utskottet i anledning af återremissen icke vidtaga annan åtgärd, än att utskottet till Första Kammaren hemställer,

att kammaren ville fatta beslut beträffande utskottets ifrågavarande hemställan.

9:o.

I 101:sta punkten hade utskottet hemställt, att tullen å friska, ätbara musslor måtte från sitt nuvarande belopp, 5 öre, höjas till 10 öre per kilogram.

Denna hemställan har Första Kammaren bifallit, hvaremot Andra Kammaren återförvisat punkten till utskottet.

Då Första Kammaren redan i frågan fattat sitt beslut, kan utskottet i anledning af återremissen ej vidtaga annan åtgärd, än att utskottet till Andra Kammaren hemställer,

att kammaren ville fatta beslut beträffande utskottets ifrågavarande hemställan.

10:o.

I 115:de punkten hade utskottet hemställt, att å smör, äfven konstgjordt, måtte sättas en tull af 20 öre för 1 kilogram.

Denna punkt har af Första Kammaren bifallits, så vidt den afsåg annat smör än konstgjordt, men återförvisats till utskottet i hvad den angick konstgjordt smör. Andra Kammaren har deremot bifallit punkten i sin helhet.

Då Andra Kammaren sålunda fattat sitt beslut i frågan, kan utskottet i anledning af återremissen icke vidtaga annan åtgärd, än att utskottet till Första Kammaren hemställer,

att kammaren ville fatta beslut rörande ifrågavarande punkt jemväl i hvad densamma angår konstgjordt smör.

11:o.

I 156:te punkten hade utskottet hemställt, att i första stycket af § 9 i de vid tulltaxan fogade underrättelser om hvad vid taxans tillämpning iakttagas bör måtte bland de varor, vid utförsel af hvilka restitution af tullmedlen medgifves, äfven upptagas i utlandet tillverkad juteväfnad, som begagnas till emballage vid export, samt att för 1 kilogram dylik väfnad måtte restitutionsvis beviljas af tullmedlen 10 öre.

Denna punkt har Första Kammaren återförvisat till utskottet, men Andra Kammaren bifallit.

Då sistnämnda kammare sålunda redan fattat sitt beslut i frågan, kan utskottet i anledning af återremissen icke vidtaga annan åtgärd, än att utskottet till Första Kammaren hemställer,

att kammaren ville fatta beslut beträffande utskottets ifrågavarande hemställan.

Stockholm den 26 april 1888.

På utskottets vägnar:

ER. GUST. BOSTRÖM.

Reservation

af herr *Forssman*: »Det af utskottet framställda sammanjemkningsförslaget i fråga om kaffetullen finner jag stridande mot grundlag och häfdvunnen praxis. Af stadgandena i §§ 63 och 65 riksdagsordningen samt i § 71 regeringsformen synes mig otvetydigt framgå, att denna fråga måste blifva föremål för gemensam votering. Hvarken under ståndsriksdagarne eller senare har, så vidt jag kunnat finna, stridiga beslut i stånden eller i kamrarne rörande beloppet af en tullsats afgjorts på grund af sammanjemkningsförslag. Under ståndsriksdagarne följdes den praxis, att, då stånden fattat olika beslut i en sådan fråga, inbjöds det ena eller andra ståndet att förena sig om de öfriges beslut och, om denna inbjudning ej antogs, afgjordes frågan i förstärkt utskott. Efter den nya riksdagsordningens till-

lämpning har städse i sådana fall som det föreliggande gemensam omröstning enligt § 65 egt rum. Utskottets förfaringssätt är så mycket anmärkningsvärdare, som det tillämpats endast i fråga om artikeln kaffe. Kamrarne hafva dock i fråga om åtskilliga andra tullsatsers stannat i olika beslut. Sålunda har t. ex. Första Kammaren beslutat nedsättning af thétullen till 50 öre, under det Andra Kammaren afslagit nedsättning i denna tullsats. Utskottet kommer dock att föreslå gemensam omröstning beträffande thétullen, och har sålunda sökt göra gällande att grundlagen medgifver *godtycklig* behandling af bevillningsfrågor, så till vida att antingen sammanjemkningsförslag eller proposition om gemensam votering kan af utskottet framställas. Konseqvenserna af utskottets grundlagstolkning skulle otvifvelaktigt kunna blifva högst betänkliga, då enligt ofvan åberopade grundlagsparagrafer hvad som gäller om sättet för bevillningsfrågors afgörande, i händelse kamrarne stanna i olika beslut, måste anses gälla äfven om anslags- och statsregleringsfrågor.»